

Al senyor Solbes

● Benvolgut i mal trobat: si la seva capacitat de persuasió és la manifestada en el seu lamentable comentari vers la inflació —acusant els ciutadans que tenen problemes per arribar a cap de mes de no ser conscients de la valoració de l'euro, i que deixem massa propina al bar—, crec sincerament que vostè és un inepte per assumir el càrrec de ministre d'Economia i de vicepresident del govern espanyol. Jo no em considero mereixedor d'aquest insult, emprat per vostè, per defensar la seva incapacitat política i cívica.

Quan vaig al bar, la meva consumició és un tallat i una ampolla d'aigua mineral (petita) Vichy Catalán, ara i quan pagava en pessetes. L'última pagada en pessetes em va costar 180, i l'última, pagada avui, m'ha costat 2,20 euros, que traduït en pessetes són 366,05. Això vol dir que ha pujat més d'un 100%.

La diferència entre l'última quantitat en concepte de pensió cobrada en pessetes i la primera en euros, i l'última cobrada a l'octubre és de 46 euros, cosa que representa un 6%. Si vostè creu que hauria de cobrar més, deu ser la retenció de l'IRPF, però els meus números són aquests.

part del Ministeri de Foment espanyol s'informi oficialment l'Ajuntament de Portbou de les intencions i realitats a curt i mitjà termini sobre què pretenen fer amb la nostra estació internacional tant pel que fa a mobilitat social com de l'administració i transport de mercaderies. O una de dues; o bé encara no ho tenen gens clar, o bé creuen que no val la pena perdre el temps amb una població com la nostra que no arriba als mil cinc-cents habitants.

Per a Portbou, el ferrocarril ha suposat des de l'any 1879 un equilibri econòmic i social que ha desenvolupat una població dedicada al trànsit ferroviari i a la duana. Amb el Tractat de Maastricht, el nostre poble va patir les conseqüències derivades de les decisions econòmiques de la Unió Europea. Ho hem patit però encara ens hem ressentit del fet. El transport per ferrocarril, és a dir, la línia del tren de baixa velocitat de Girona a Perpinyà per la costa, no es pot convertir en un altre Maastricht. No es pot jugar amb els ciutadans i la seva llibertat i dret a la mobilitat eficaç i seriosa vers un equilibri territorial digne del segle XXI.

Si és prou espavilat, pot comprovar que, de propina, no en puc deixar, al bar, perquè haig de mirar de no perdre cap lletia, perquè em fa falta per arribar al dia 22 de cada mes, (la resta es passa com es pot). I si m'ha de contestar, li recomano que no m'aconselli deixar d'anar al bar, perquè ben segur que la meva resposta no li agradarà.

Ja fa massa temps que estem farts de pillets i d'obriers desocupats, i a més hem de supor-

ció i el nostre termini.

L'Estat espanyol de Catalunya al temps la preocupació comporta als pobles sobretot, Portbou, les aportacions rat cap a l'estat de línia i el seu ex XIX. No és lògica tació i no tenir-ndre decisions inport per ferroca-

Si volem una ferrocarril i que territorial dels sguin, i els seus lrestar i en conseun mantenimeners com de merbou. / JOAN GUBmobilitat i ferrocarril dà).

tar insults impertinents de qui viu dels nostres impostos.

/ MARIUS VIELLA. La Bisbal d'Empordà (Baix Empordà).

Sobrietat per aquest Nadal

● A casa hem decidit que aquest any cadascú farà i rebrà un sol regal i en cap cas gastarem més de 50 euros. Gairebé sense adonar-nos-en, havíem anat augmentant cada any els detalls, i últimament resultava